ואלא מאי גדולה חזקה? מעיקרא אכול בתרומה דרבנן השתא אכול בתרומה דאורייתא ואי בעית אימא השתא נמי בתרומה דרבנן אכול, בתרומה דאורייתא לא אכול וכי מסקינן מתרומה ליוחסין בתרומה דאורייתא, בתרומה דרבנן לא מסקינן, ואלא מאי גדולה חזקה? דאע"ג דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, לא גזרינן, ובתרומה דאורייתא לא אכול והא כתיב אשר לא יאכלו מקדש הקדשים מקדש הקדשים הוא דלא אכול הא בתרומה דאורייתא אכול? ה"ק: לא במידי דאיקרי קדש דכתיב וכל זר לא יאכל קדש ולא במידי דאיקרי קדשים דכתיב ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל ואמר מר במורם מן הקדשים לא תאכל: ת"ש חזקה לכהונה: נשיאות כפים בבבל ואכילת חלה בסוריא וחילוק מתנות בכרכין קתני מיהת נשיאות כפים מאי לאו ליוחסין, לא, לתרומה, והא דומיא דאכילת חלה קתני מה אכילת חלה ליוחסין אף נשיאות כפים ליוחסין, לא, אכילת חלה גופה לתרומה, קסבר חלה בזמן הזה דרבנן ותרומה דאורייתא ומסקינן מחלה דרבנן לתרומה דאורייתא וכדאפיך להו רב הונא בריה דרב יהושע לרבנן ת"ש חזקה לכהונה: נשיאות כפים וחילוק גרנות בא"י, ובסוריא ובכל מקום ששלוחי ראש חודש מגיעין נשיאות כפים ראיה, אבל לא חילוק גרנות ובבל כסוריא, רשב"ג אומר אף אלכסנדריא של מצרים בראשונה מפני שבית דין קבועין שם קתני מיהת נשיאות כפים מאי לאו ליוחסין, לא, לחלה, הא דומיא דחילוק גרנות קתני מה חילוק גרנות ליוחסין אף נשיאות כפים ליוחסין? לא, חילוק גרנות גופה לחלה קסבר תרומה בזמן הזה דרבנן, וחלה דאורייתא ומסקינן מתרומה דרבנן לחלה דאורייתא וכדאשכחינהו רב הונא בריה דרב יהושע לרבנן דאמר רב הונא בריה דרב יהושע אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי אפילו למאן דאמר תרומה בזמן הזה דרבנן חלה דאורייתא שהרי ז' שכיבשו וז' שחילקו נתחייבו בחלה ולא נתחייבו בתרומה ואמינא להו אנא אדרבה אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דאורייתא חלה דרבנן דתניא בבואכם אל הארץ אי בבואכם יכול משנכנסו לה שנים ושלשה מרגלים ת"ל בבואכם בביאת כולכם אמרתי ולא בביאת מקצתכם וכי אסקינהו עזרא

לאו

ואלא מאי "גדולה חזקה" · דקאמר ר' יוסי למה לנו [לחוש] להשבית חזקתם כי מה יש לחוש לבטלה: **בתרומה דרבנן** · שהרי בגולה היו שאין שם תרומה מן התורה דכל מצוה שהיא תלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ כדאמרינן בקידושין (דף לו:): **ואיבעית אימא השתא נמי בתרומה דרבנן אכול** · תרומת פירות האילן וירק: **דאורייתא** · דגן תירוש ויצהר לא אכול ומש"ה לא קשיא למ"ד מעלין מתרומה ליוחסין דכי מסקינן ליוחסין מתרומה דאורייתא כו': **דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא** · שהרי לארץ באו ומצויה שם תרומה גמורה דאורייתא מה שלא היה מצוי להם בגולה ויש לחוש פן יאכילוה בה: **לא במידי דאקרי קדש** · והיינו תרומה: **וכל זר לא יאכל קדש** · בתרומה משתעי דכתיב בפרשה לעיל מיניה "ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים" ואוקמינן בתרומה ביבמות בהערל (דף עד:): **ולא במידי דאקרי קדשים** · אפילו חזה ושוק של שלמים הנאכלים לנשי כהנים ולעבדיהם: **ואמר מר** ביבמות בפרק יש מותרות 'בבת כהן שניסת לישראל ונעשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה' שחוזרת לתרומת אביה ואינה חוזרת לחזה ושוק ויליף לה מהאי קרא "כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל" עוד: **חזקה לכהונה** · להעיד עליו שהוא כהן: **נשיאות כפים בבבל** · הרואהו נושא כפיו בבבל מעיד עליו בכל מקום שהוא כהן ומקבלין הימנו לפי שיש שם ישיבה וב"ד קבוע בודקין אחר נושאי כפים אבל אכילת חלה ותרומה אינה חזקה, דחוצה לארץ לאו דאורייתא תרומה דיליה ולא קפדי כולי האי: **ואכילת חלה בסוריא** · היא ארם צובה שכיבשה דוד והיברה לא"י וקסבר הכי תנא כיבוש יחיד שמיה כיבוש וחלתה ותרומתה דאורייתא וקס"ד תנא חלה וה"ה לתרומה: **וחילוק מתנות** · דהזרוע והלחיים: **בכרכין** · ואע"ג דאיסורן אין איסור לזרים הואיל וכרכים מקום שווקין הן ומצויין בו עוברים ושבים המכירין בו, אי לאו דכהן הוא לא מחליף נפשיה: **לא לתרומה** · הרואהו נושא כפיו בבבל אוכל חלה דווקא בסוריא והעיד עליו בא"י, מקבלין עדותו להאכילו תרומה אבל לא ליוחסין: **מה אכילת חלה** · עדות חזקתה: **ליוחסין** · דאי לתרומה פשיטא היא גופה תרומה היא וכבר הוחזק בה: **ומסקינן מחלה דרבנן כו'** · דאי לאו כהן הוא לא הוו ספו ליה חלה גזירה משום תרומה: **וכדאפיך** · לקמן מפרש: **נשיאות כפים וחילוק גרנות** · דתרומה: **בא"י** · נושאי כפים דאיכא ב"ד קבועין ובדקי וחילוק גרנות קס"ד השתא דתרומה בזמן הזה דאורייתא וכיון 'דעון מיתה' איכא מסקינן מינה ליוחסין: **בסוריא וכ"מ ששלוחי א"י מגיעין** · להודיע לגולה יום שקידשו ב"ד את החדש לעשות פסח בזמנו דהיינו היושבים בתוך מהלך חמשה עשר יום': **נשיאות כפים ראיה** · לפי שב"ד קבוע שם שמקבל שליחות החדש של ב"ד הגדול: **אבל לא חילוק גרנות** · דתרומה דידהו לאו דאורייתא ובסוריא נמי הכי תנא סבר כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש ופלוגתא דתנאי היא בהך מילתא (ע"ז דף כא.): **בבי רב** · בית המדרש קרי 'בי רב': **נתחייבו בחלה** · דכתיב "בבואכם אל הארץ" ותניא בספרי ר' ישמעאל אומר שינה הכתוב ביאה זו מכל ביאות שבתורה שבכולן נאמר "כי תבאו, כי יביאך" וכאן "בבואכם" ללמדך שכיון שנכנסו לה נתחייבו: **ולא נתחייבו בתרומות ומעשרות** · דכתיב "דגנך, תבואת זרעך" המיוחדת לך *ועוד שהרי תלה הכתוב המעשר במנין שנות השמטה דכתיב "בשנה השלישית שנת המעשר" ושמטות לא מנו אלא משכבשו וחילקו כדאמרינן בסדר עולם ובמסכת ערכין (דף יב:): הכי גרסינן אי בבואכם יכול משנכנסו לה שנים ושלשה מרגלים תלמוד לומר "בבואכם" בביאת כולכם כו' · והכי פירושו כיון דשינה הכתוב ביאה זו לכתוב בה "בבואכם" ולא כתב 'כי תבאו' יכול משנכנסו לה מרגלים ת"ל כו':

לאו

ואלא מאי גדולה חזקה · בשלמא אי אין מעלין ניחא הא דגדולה חזקה אע"ג דאיכא למיחש לב"ד טועין שיעלו מן נשיאות כפים לקדשי קדשים [ואע"ג דבלא חזקה מעלין לתרומה ע"פ עד אחד ולא חיישינן לב"ד טועין שמא יעלו ליוחסין השתא סבר המקשן דיוחסין חמירא ולא אתו למיטעי כמו לקדשי קדשים] אבל השתא דאמרת טעמא דריש חזקייהו ולא חיישינן דלמא אתי לאסוקי כיון דלא אתי למטעי מאי "גדולה חזקה": (לעיל) **או** דלמא אפילו למ"ד אין מעלין ה"מ תרומה דמתאכלא בצינעה כו' · תימה מה תולה באכילה והא פשיטא דלכ"ע אין מעלין מאכילת תרומה ליוחסין דהא איכא למיחש דלמא עבד כהן הוא אלא בחלוקת תרומה(א) בגורן הוא דפליגי אם מעלים ליוחסין אם לאו ובמעלין מתרומה ליוחסין לא איפליגו בה תנאי בהדיא אלא דתליא הא פלוגתא בפלוגתא אם חולקין תרומה לעבד בלא רבו אם לאו למ"ד חולקין אין מעלין דדלמא עבד הוא והכי איבעי ליה למימר הכא אפילו למ"ד אין מעלין ה"מ תרומה דחולקין לעבד בלא רבו ואיכא למיחש דלמא עבד הוא אבל נשיאו' כפים לעולם אימא לך דמעלין דאין עבד נושא כפיו: [נ"ל דשפיר נקט דמתאכלא בצינעא דלמ"ד מעלין מאכילת תרומה נמי מעלין ובעינן דליכא למיחש שהוא עבד שיצא מבית הספר וטעמא כיון דעון מיתה הוא חיישינן שמא יעלוהו ליוחסין ולכך איצטריך שני עדים להאכילו בתרומה ולכך נמי אין חולקין לעבד אלא א"כ רבו עמו ומ"ד אין מעלין אע"ג דעון מיתה הוא לא חיים להכי שמא יעלוהו כיון דבצנעא הויא אכילת תרומה וכן חלוקה אבל נשיאות כפים דאיפרסם איבעיא ליה אי חיישינן שמא יעלוהו משום דאי לאו דכהן הוא לא הוה חניף כולי האי ולא הוי מצי למנקט כמו שכתבו התוס' אפילו למ"ד אין מעלין משום דאיכא למיחש דלמא עבד הוא דלא תליא בהכי דאפילו היכא דליכא למיחש דלמא עבד הוא אין מעלין כמו ביוצא מבית הספר או שמעידין עליו שאינו עבד ואדרבה הא דחולקין לו בלא רבו היינו משום דאין מעלין ועיקר טעמא דפלוגתייהו משום מעלין ואין מעלין דאי לאו הכי קשה באיזה סברא פליגי כמו שהקשו לעיל](ת"י): **וכי** מסקינן מתרומה ליוחסין ה"מ בדאורייתא כו' · רבינו יצחק בן רבינו מאיר לא גריס לה דהא איבעית אימא רב נחמן קאמר לה ואי גרסי' לה א"כ היה סותר בעצמו ראיה שהביא דאי לא תימא הכי למ"ד מעלין מתרומה ליוחסין הא אתי לאסוקי אלא טעמא משום דריש חזקייהו ואין זו סוגיית הש"ס אם לא יאמר ולאו מילתא היא דאמרי ובפ' עשרה יוחסין (קדושין סט:) גרסינן לה ואגב שיטפא דהתם שיבשו לכותבה כאן: **לא** במידי דאיקרי קדש · וא"ת תרומה נמי איקרי קדשים דכתיב ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וההוא קרא איירי בתרומה דהעריב שמשו אוכל בתרומה וי"ל דודאי גבי טמא תרומה מיקרי קדשים אבל הכא אאכילת זר קאמר דלא אשכחן קדשים גבי אכילת זר: **נשיאות** כפים בבבל · דוקא נשיאות כפים ולא אכילת חלה ואע"ג דבסוריא נמי הוי מדרבנן אין מדקדקין בבבל כמו בסוריא דסבר האי תנא כיבוש יחיד שמיה כיבוש ואכילת חלה בסוריא ה"ה נשיאות כפים כדמוכח לקמן: **לא** חילוק גרנות גופה לחלה וקסבר תרומה כו' · וצ"ל דפליגי הנך ברייתות בפלוגתא דרב הונא בריה דרב יהושע ורבנן דאי לאו הכי בחד מהנך ברייתות ממה נפשך איכא למידק דמעלין מנשיאות כפים ליוחסין ופליגי נמי דלברייתא קמייתא אכילת חלה בסוריא חזקה לתרומה וכל שכן דאכילת תרומה דאורייתא דהויא חזקה לאכילת חלה דרבנן ובברייתא שניה קתני דחילוק גרנות דהיינו תרומה בסוריא לא הויא חזקה לחלה:

עדות

פז א מיי' פ"כ מהל' איסורי ביאה הלכה א ופ"ו מהל' תרומות ה"ם: ג"י כ"י

פח ב מיי' פ"כ מהל' איסורי ביאה הלכ' ד:

פט ג מיי' שם הלכה יא טוש"ע אה"ע סימן ג סעיף ב:

צ ד מיי' שם הלכה ג ופ"א מהל' תרומות ה"א סמג עשין מג טוש"ע י"ד סימן שלא סעיף ב:

צא ה מיי' פ"כ מהל' איסורי ביאה הלכה ג סמג עשין קמ טוש"ע י"ד סי' שכב סעיף ב:

הגהות הב"ח

(א) תד"ה או דלמא כו' אלא בחלוקת תרומה וכו'. נ"ב וכן פרש"י יבמות דף לט ע"ב:

תורה אור

יבמות סח: פז. קדושין סט:

[עיין תוס' שבת י: ד"ה יהבה]

[תוספתא פ"ג ותוספתא פאה פ"ד]

[עיין תוס' נדה מז. ד"ה לא היו נאמר]

[ועיין רש"י נדה מז. וב"מ סב. מפרש בכל מקום טעם אחר]

* הסבר הסוגי"ם: לאור הדחי'ה שדחתה הגמ' את דברי רבא הי"א מגררת המעמדות על דברי ר' יוסי "גדולה חזקה" מטרת הסוגי"ם הינו לקרב את המשך הבירור אם מעלים מנשיאות כפים לדחיית הנסיון הקודם

נושא
דוגמאות שונות של הנהגות שונות באיזורים שונים שמראים שהוא כהן

מבנה
הדגשת המלה "קסבר"
הדגשת חלה
הדגשת תרומה
כדי להקל למצא אותם לאורך הסוגיא בזמן שהגמ' מציינת אם הם דאורייתא או דרבנן

מבנה
להבדיל מה אמרו 'רבנן דבי רב' ומה ענה להם ר' הונא בריה דר' יהושע

הבלטת המלים 'וכדאשכחינהו' 'אדרבה'

הדגשת הדעות של כל אחד